

Vaša življenja, človeški rodovi, so nič enaka.

(Sofokles: Kralj Oidip)

Razmišljanje na temo »Tvoje mnenje - moje mnenje«

To je trditev, ki je v Sofoklejevem času držala za vse ljudi razen kraljev in junakov, ki so imeli vpliv, denar in moč za doseganje svojih želja ne glede na mnenje drugih. Ljudje so se v večini sprijaznili s tem in pomembno spoznanje, da se vsi rodimo goli ter da smo pod kožo vsi krvavi, je prišlo šele z razsvetljenstvom. Od takrat se zavedamo, da naj bi tudi naše mnenje nekaj štel. Voditelji ne morejo vladati nezadovoljnemu ljudstvu, ki pa je zadovoljno le, če se ga upošteva. Ali torej naše mnenje šteje?

Moj odgovor je: da!!! Vendar pa tu pridemo do resnega problema zahodne družbe. Vprašanje je, ali je to mnenje res moje mnenje. Nekdanji kralji in junaki, ki so si sicer nadeli finejše nazive, so ugotovili, da lahko naša mnenja spreminjajo z močno propagando. Nato se jim je treba z »našim« mnenjem le še strinjati.

Poglejmo si povprečen reklamni katalog. Na videz se zdi absurdno, da opozarja na cene, vendar pa nas s tem odvrne od bistvenega vprašanja - ali neko stvar sploh potrebujemo - k drugemu vprašanju - kje jo dobimo ceneje -, kar pa avtomatično pomeni, da jo bomo kupili.

Druga še bolj prefinjena metoda je stalno ponavljanje reklame, ki je sama po sebi neumna. Zaradi stalnega ponavljanja pa jo naučiš na pamet in se o njeni neumnosti pogovarjaš z prijatelji, znanci. Ta »calvotunovski« način pranja možganov je po mojem mnenju zelo pogost in uspešen.

Sistem je torej na videz preprost. Naše mnenje spreminja družbo, vodilni pa naše mnenje. To, da postaja nakupovanje nedeljski šport in da politiki pridobivajo manevrski prostor za polnjenje svojih denarnic, pa verjeli ali ne, sploh ni najhujše. S propagando nam morda grozi propad civilizacije. Z spreminjanjem naših sodb o nečem, dosežejo, da velika večina misli enako. Enakost zavira družbeno evolucijo in zmanjšuje njeno sposobnost za prilagajanje na drugačnost. Ker pa v vsaki družbi obstaja določen odstotek anarhistov, ki večinoma menijo ravno nasprotno, kot vsi ostali, le-ti povzročajo za enkrat bolj ali manj neopazne konflikte, ki pa jih družba zaradi prevelike ohromelosti ne bo zmožna rešiti. Še tako majhen problem pa se lahko z uporabo sodobnih telekomunikacij razširi na celoten svet in povzroči razkroj družbe vsega »civiliziranega sveta«.

Poglejmo si primer velikih evropskih mest in še bolj neredov v njihovih predmestjih, kjer postaja pereč prav ta problem. Družba, ki zaradi močne propagande temelji na kapitalizmu, ni zmožna razumeti dejanj, ki nikomur ne koristijo. S stališča tistih, ki nimajo kaj izgubiti, pa so povsem logična, saj ne vidijo nobenega trdnega argumenta proti. Na prav teh temeljih je zgrajen tudi terorizem, saj je nekomu, ki nima ničesar izgubiti, povsem vseeno za kakšne ideale se bori in umre. Ima vsaj možnosti, čeprav majhne, da so pravi.

Posplošeno gledano bi lahko boj proti terorizmu prevedli kot boj kapitalizma proti drugače mislečim. Kar pa seveda še zdaleč ne opravičuje popolne zgrešenosti ideologije, ki jo narekujejo teroristični voditelji.

Moje mnenje zato nikakor ne sme postati tvoje mnenje. Torej: od televizije se boste morali posloviti, ker dobite poleg filmov preveč reklam. Film si raje ogledajte na DVD-ju, ki ga presnamemo na črno, ne na kupljenem, da ne boste metali kapitalistom dobička v kozarček.

Oglejte si ga z družino, da boste vsaj malo skupaj in seveda: pogledajte si tudi reklame pred filmom, da boste vedeli v katero smer se svet vrti.

Seveda ni treba tako pretiravati, je pa kljub temu treba vzpostaviti linijo odpora sestavljeno iz zdrave pameti. Vedno si postavimo vprašanja, kot so: ali določeno stvar sploh potrebujemo ne glede na ceno, ali tudi jaz mislim tako kot večina, če da, zakaj, ali je to dejansko v mojem interesu, ali sem o določeni stvari dovolj poučen in od koga ...

Pogosto je vzrok za našo odločitev nepoznavanje problema ali pa zavajanje tistega, ki nas je o tem poučil. Najboljši vir informacij je nekdo, ki nam je naklonjen in ki od zadeve, o kateri nas informira, ne bo imel ne škode ne koristi. Predpogoj je seveda, da pozna stvar iz svojih izkušenj. Le tako boste namreč dobili optimalno subjektivno informacijo.

Če postane moje mnenje tvoje mnenje, bova postala iz dveh bogatih osebnosti v vsakem obziru, razen telesnem, povsem enaka. Vsak zase bova postala bova številka, le ena oseba od mnogih enakih, nekaj kar se da enostavno šteti. In takrat, človeški rodovi, bodo vaša življenja postala enaka niču bolj kot kdaj koli prej. Po pravici povedano: tega dneva me je resnično strah.

Obstajajo tri možnosti, da se rešite te nečloveške prihodnosti: lahko se popolnoma odrečete kapitalizmu in greste živeti v puščavo, ali pa prav tako dobro, da se pridružite Jetiju v višjih predelih Himalaje.

Druga možnost pa je, da sami postanete kapitalist in s propagando začnete prepričevati druge v svoj prav. To seveda sploh ni lahko. Biti moraš brezčuten tiran, vedno zaverovan v svoj prav. Prav zato občudujem tiste med njimi, ki po vsem tem ne dobijo niti milejše psihične bolezni, kot so depresije ipd.

Tretja možnost je zatekanje k idealom, ki so vam blizu: recimo verskim. S tem, da ste trdno prepričani v določene ideale, boste preprečili, da bi vam drugi vsiljevali svoje. Vera torej ni strup ampak zdravilo moderni družbi.

Nekdanji »kralji in heroji« sedaj vodijo iz svojih mehkih naslonjačev v svojih udobnih pisarnah bitko za vaša mnenja planetarnega obsega, ne da bi jim bilo treba kam dlje kot do najbližjega avtomata za kavo (če jim je ne postreže tajnica!).

Čeprav se zavedam, da iz te družbe izvira vse, kar imam materialnega, pa vseeno kličem,
naj moje mnenje ne postane tvoje mnenje!!!